

O beli kači.

Bela kača je mati in kraljica vseh drugih kač. Še le v visoki starosti postane bela. Glava jej je debela in podobna mačkini. Vrh glave na nosi krono in v njej dragoceni kamen demant, ki se v temi tako svetli, da šivajo štim krojači pri njem brez druge svetlobe. Skor dobi tedaj demant iz njene krone, srečen je za celo življenje, toliko je vreden. Lato so jo pa že od nekdaj zelo zalezovali. Ali tega kamna je težko dobiti, ker je bela kača silo huda in poveljnica vseh kač, ne staneje nikoli sama, ampak v večih kačjih gnezdih, iz katerih pride malokdaj da dan.

Bil je kačji lovec, ki je gadom mast pobiral. Nasel je v velikem skalovju med bukovjem veliko kačje gnezdo, in je hotel tukaj tukaj gade poloviti, da bi po svojem opraviilu masti dobil. Vzame seboj tovarša, da bi mu pomagal, ker se mu je dozdevalo, da bo kač več kakor drugod. Na skalovje pridši odbere primeren kraj, od lomni leščevo šibico, ki je zrastle v enem letu, načrta, tako šibico ris, se vstopi v sedo, pripravi svoje orodje in vzame piščal v roke, da bi kače sklical. Tovarš se je na bal bele kače in si ni upal pri risu ostati. Glede forej na deveto bukev od risa, in ko je uni v risu jel na svojo piščalko piskati, vidil je, kako so lezle kače od vseh strani, rujave, pisane, grebenaste in druge proti risu. Usaka je položila glavo na ris. Naenkrat pride bela kača, položi glavo na ris, udari z repom po hleh, in v enem trenutju puhnejo vse kače na lovca v risu in ga opikajo, da je umrl pri priči. Ko bi njegov tovarš ne bil na deveti bukvi, slaba bi se bila tudi njemu gotila.